

РЕШЕНИЕ

№ 5804

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13047** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ж. П. Ф. чрез адвокат С. Ц. срещу Решение № 4175/19.11.2025г. по НАХД № 2713/2025г. на СРС, 108 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия "К", № 7208862 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на касатора в качеството му на законен представител на „Кар 1 Логистик“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа касационната жалба. Моли за присъждане на съдебните разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 03.03.2023г. в 12:25 часа, в [населено място] по [улица]до номер 326, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, лек автомобил „Рено Трафик“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Кар 1 Логистик“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. П. Ф., се е движил със скорост от 71 км/ч., при ограничение на скоростта за населено място 50 км/час. Нарушението е установено и заснето нарушение с автоматизирано техническо средство преносима автоматизирана система CORDON MD1197, след приспаднал толеранс от -3% в полза на водача. Към датата на извършване, респ. на заснемане на нарушението, автоматизираната система е била технически изправна и преминала съответната проверка на 15.03.2022г. За така установеното нарушение е издаден обжалвания електронен фиш, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на Ж. П. Ф. като законен представител на „Кар 1 Логистик“ ЕООД – дружеството – собственик на МПС, е наложено административно наказание "глоба" в размер на сумата от 100 лева.

Електронен фиш серия "К", № 7208862 на СДВР, е връчен на касатора по пощата, като датата на пощенското клеймо за доставяне в [населено място] е 05.02.2024г., липсват доказателства за датата на самото връчване на Ж. П. Ф..

На 05.02.2024г. касаторът е подал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП във връзка с ЕФ № 7208862, с която е декларирал, че за периода 02.03.2023г. - 04.03.2023г., въз основа на договор за наем, и след като се е убедил, че лицето е правоспособен водач, е предоставил процесния автомобил „Рено Трафик“ с рег. [рег.номер на МПС] за ползване от лицето Н. В. М., гражданин на Руската федерация. Приложил е договор за наем от 02.03.2023г. и свидетелство на правоспособност на Н. В. М.. Декларацията по чл.189, ал.5 от ЗДвП е заведена в СДВР, отдел ПП с рег. № УРИ 433200-13745/08.02.2024г.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер. СРС е изложил мотиви защо не кредитира декларацията с правно основание по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП – поради констатирано противоречие в датата на връщане на МПС, посочена в декларацията и представения договор за наем, поради което е приел, че не е доказано соченото лице в декларацията да е управлявало МПС.

При постановяване на решението районният съд е допуснал нарушение на закона.

Основният принцип за ангажиране на административно-наказателна отговорност, визиран в чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, предвижда, че отговорността е лична, т. е. следва да се наложи наказание на онзи, който виновно е извършил деянието, осъществяващо състав на административно нарушение. Производството по издаване на ЕФ, в това число и констатирането на нарушенията, за които се издава ЕФ е специално. Регламентирано е в ЗДвП и изключва приложението на разпоредбите на общия - ЗАНН. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на

кого е предоставил моторното превозно средство. Възможността собственикът на автомобила да посочи кое е лицето, на което е предоставил неговото управление по времето, когато е констатирано нарушението е регламентирана в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Тази възможност е посочена и в самия ЕФ, ведно със срока, в който адресатът на ЕФ следва да декларира надлежно пред СДВР кой е управлявал автомобила по време на извършване на нарушението. В случая ЕФ е изпратен на касатора по пощата, като в предвидения от чл. 189, ал. 5 от ЗДвП 14-дневен срок той е упражнил предоставената му законова възможност да декларира, че друго лице е управлявало собствения му автомобил.

Видно от датата на извършеното нарушение - 03.03.2023г., относима е разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП в редакцията ѝ след изменението (ДВ, бр. 54 от 2017 г.) Според тази норма при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Според приложимата разпоредба на 189, ал.5 от ЗДвП (ДВ, бр. 54 от 2017г.) Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

В случая касаторът е предоставил писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Въпреки това, органите на ПП при СДВР не са издали нов ЕФ на лицето, посочено в декларацията по чл.189, ал.5 от ЗДвП и не са анулирали процесния ЕФ.

Анулирането на първоначално издаден електронен фиш е функция на установяването на действителния нарушител, ако и когато превозното средство е предоставено или предадено за ползване на лице, което е различно от посоченото в разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП лице. За това установяване е предвиден изричен процесуален механизъм – подаването в преклузивен на писмена декларация, която следва да съдържа идентификационните данни за лицето, комуто законният представител на собственика е предал, респ. предоставил превозното средство, както и доказателство за това, че същото лице е правоспособен водач – копие от СУМПС. Т. е. процесуалната последица, предвидена в изречение второ от разпоредбата настъпва единствено, когато удостоверителното изявление на деклариращия съответното обстоятелство е скрепено с писмено доказателство за правоспособността на лицето, комуто е предоставено за ползване това превозно средство. Логиката и целта на закона са ясни – да не се предоставят за ползване на неправопособни лица моторни превозни средства с оглед изискването на чл. 1, ал. 2. От друга страна, въпросната разпоредба цели и избягването на положение, при което единствено

удостоверително твърдение на законен представител на собственика, към което липсва изискуемото се доказателство, може да бъде основание да се ангажира отговорността на трето лице, без да са налице индикации за проявена от собственика отговорност при предоставянето за управление на МПС на неособственик или ползвател.

В случая е представена декларация, която е надлежно попълнена, и от която се установява, че посоченото лице е правоспособен водач – приложено е копие от СУМПС за управление на МПС, следователно подаването на тази декларация изпълнява процесуалното условие на чл. 189, ал 5, изречение първо от ЗДвП, поради което и предвидената в изречение второ последица е следвало да настъпи.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че съдебното решение е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено, с отмяна и на обжалвания електронен фиш.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на касатора за присъждане на лева адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции, е основателно и следва да се уважи в общ размер на 490.84 евро, равняващо се на 960 лева: 480 лева разноски пред СРС и 480 лева пред АССГ, съгласно представени договори за правна помощ и списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4175/19.11.2025г. по НАХД № 2713/2025г. на СРС, 108 състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия "К", № 7208862 на СДВР и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия "К", № 7208862 на СДВР, с който, на Ж. П. Ф. в качеството му на законен представител на „Кар 1 Логистик“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ж. П. Ф., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес] съдебни разноски по делото в размер на 490.84 евро, равняващо се на 960 лева адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.